

blanding mellem lige dele smålighed og kynisme. Vi snakker om irakiske asylansøgere, hvor man ude i den store verden kan konstatere, at flygtningesituationen fra Irak er en af de absolut største flygtningekatastrofer, vi har været vidne til nogen sinde.

Vi har at gøre med over 4 millioner irakere, som er flygtet. Bare for at nævne nogle tal: I Syrien befinder sig 1,2 millioner, i Jordan 750.000, i Egypten 100.000, i Iran 54.000. Hvis vi tager dem, der er internt fordrevet i Irak, så er vi nu oppe på et tal, der nærmer sig 2 millioner. I sådan en situation bliver der fremsat et lovforslag om, at 565 afviste irakiske asylansøgere – det har været regeringens og Dansk Folkepartis eneste mål – skal sendes hjem, og det skal ske så hurtigt som muligt.

Når det nu ikke har virket med de motivationsfremmende foranstaltninger til at få dem til at rejse så hurtigt som muligt, så finder man på noget nyt. Så giver man dem et såkaldt tilbud. Hvis der er nogen, der er så letsindige at tage imod et tilbud – det kunne man jo godt være fristet til – om noget uddannelse, mulighed for bopæring osv. i en situation, hvor man har været trådt på i årevis og er meget langt ude, så er der en betingelse, og det er, at man vender hjem til et land, som er borgerkrigshærgnet, og til et land, som for store dele af det her land, nemlig Central- og Sydirak, af UNHCR er blevet betegnet som et sted, hvor ingen af FN's medlemsstater bør sende irakiske flygtninge hen, og hvor man samtidig siger, at de i virkeligheden vil den bedste hjælp, og den måde man optrådte ansvarligt på i forhold til flygtningesituationen var at give de mennesker en opholdstilladelse. Det gælder også for de 565 i Danmark.

Kl. 18.20

Det er jo fantastisk. Vi har at gøre med nogle af verdens fattigste lande, der bliver belastet med hundredtusinder af flygtninge, hundredtusinder af flygtninge. Det er en kæmpe stor udfordring. Det er rigtigt, at vi skal hjælpe også i nær-områderne, men det er også rigtigt, at uanset hvor mange hundrede millioner, der bliver sendt til nær-områderne, så er det en kæmpe opgave for nogle af verdens fattigste lande. I den situation sidder der et folketingsflertal i et af verdens rigeste lande og siger, det handler om at få sendt de 565 afviste irakiske asylansøgere hjem så hurtigt som muligt.

Så er det jo også fantastisk at høre især hr. Jesper Langballe, som siger: Ja, vi har jo fået meget få høringssvar, og i dem, der er, er det jo kun et

af dem, der har et eller andet indholdsmæssigt at sige. Sagt fra en aftalepartner, som udmærket ved, at disse høringssvar har fået lovforslaget i høring dagen før Kristi himmelfartsdag med besked på, at de skulle aflevere deres høringssvar mandagen efter den weekend. Alligevel lykkedes det Dansk Flygtningehjælp rent faktisk at komme med et høringssvar, og jeg synes egentlig, at det er en meget præcis beskrivelse af det her lovforslag, når de skriver, og jeg citerer:

»Det giver ikke nogen mening at knytte tilbuddet om opkvalificering til en kontrakt om frivillig udrejse i de tilfælde, hvor det internationale samfund, typisk FN's Flygtningehøjkommissariat, UNHCR, og det pågældende lands myndigheder afviser muligheden for hjemsendelse af afviste asylansøgere og i visse tilfælde endda – for så vidt angår UNHCR – reelt anbefaler at anerkende de pågældende som flygtninge.«

Det er regeringen og Dansk Folkeparti skråt op ligeglade med, og derfor kommer man med et forslag, som ikke hjælper nogen, og som i værste fald risikerer at få nogle lokket til at rejse hjem til et land med livet som indsats.

#### **Formanden:**

Tak til hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Og så er det integrationsministeren.

#### **Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):**

Jeg er faktisk rigtig glad for, at regeringen har kunnet fremsætte det her lovforslag. Det er et lovforslag, som indeholder et tilbud om hjælp til tilbagevenden for afviste asylansøgere. Selvfølgelig tager udgangspunkt i afviste asylansøgere inden for nogle objektive kriterier, og jeg tror måske, det vil være nyttigt lige at få dem ridset op, fordi der har været så meget snak frem og tilbage om, hvem det her omfatter.

De objektive kriterier handler om, at der som led i en genopbygningsindsats af den pågældende udlændings hjemland efter krig planlægges eller er iværksat støtteprojekter i det pågældende land, og der er indledt forhandlinger om tilbagebetaling eller praktiske aftaler om tilbagebetaling eller accept af tvangsmæssig udsendelse, eller det grundet situationen i landet ikke er muligt at indlede sådanne forhandlinger.

Det er udgangspunktet. Så er man i forhandlingerne blevet enige om, at af praktiske årsager starter vi med irakerne. Og derfor selvfølgelig og af naturlige årsager også diskussionen om